

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

Nr. 6.

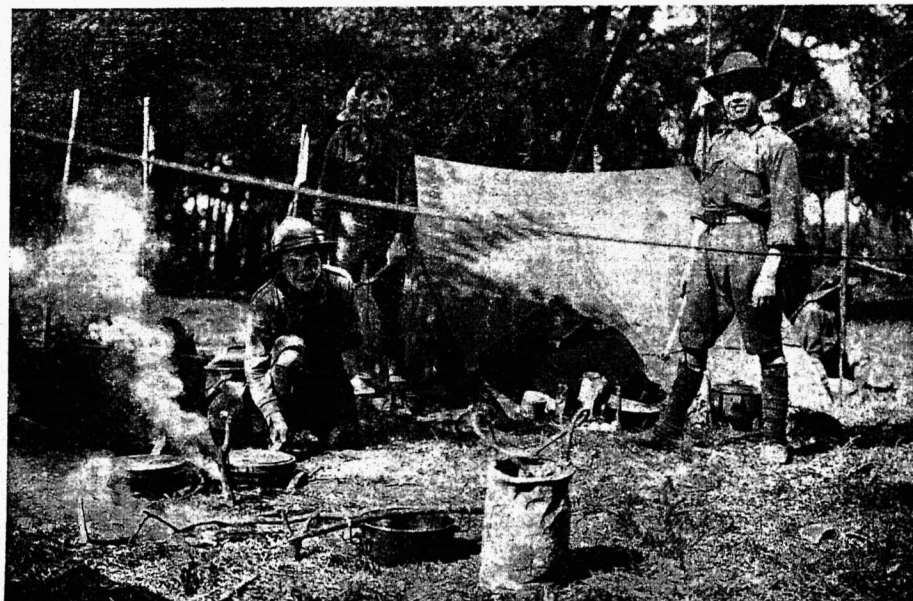
Oktoober 1923.

III. aastakäik.

Vastutav toimetaja: *direktor K. Treffner.*

Päätoimetaja: *Joh. Elken.* Toimetus: *R. Antik, E. Jõgi, R. Kõiv, K. Olev, R. Ritsing, J. Tederson.* — Tellimise hind: 1 aasta pääle 120 mka, $\frac{1}{2}$ a. p. 60 mka. Tellimisi võtavad vastu Vabariigi kõik postkontorid, skoutide rühmade päälidud ja omad tellimiste vastuvõtjad üle maa. Ajakiri ilmub 8 korda aastas. Toimetus ja talitus: *Tartus, Põik t. 3.*

Aadress kirjavehetuseks: Tartu, postkast nr. 130.

Prantsuse skoudid laagris.

Väljaandja: *Eesti Skoutide Maleva Nõukogu.*

Üksik number 20 marka.

Skoutide Kirjastuse-Ühisuse

ajutine juhatus teatab käesolevaga,
et ühisuse

osatähti veel saada on.

Ühisuse põhikapital on Mk. 100 000 suur, üksik hääleõigusline osa Mk. 100. Osatähtede tellimise juures tuleb sisse maksa 50% tellitavate osatähtede nominaalväärtusest. Jooksev arve III Tartu Laenu-Hoiu Ühisuses.

Ühisuse asukoht: Tartu, Põik tän. 3. Aadress kirjavahetuseks: Tartu, postkast nr. 130.

Ajutine juhatus.

Novembri lõpuks ilmub

„1924 skoudi kalender- aastaraamat“.

Korraldanud skoutmasterid

Joh. V. Elken ja Elmar Jõgi.

Arvatav hind 60 mka.

Skoutide Kirj.-Ühisus.

W. RESEV - RESEV

— Toompuiestee 19, Tallinn. —

Kõnetraat 20-19.

Soovitab skoutidele

odasid, kettaid ja tõukekuule, sooje kampsonisi, jalg-, volley- ja basket-palle, suuski ja suusakeppe, suusa saapaid, uiske, Soome kelke, hokkeykeppe ja palle, võimlemise ja kõiki muid spordi abinõusid.

Esitajad:

Pärnus, võiml. õp. F. Nordgren, Lõuna tän. 14.
Rakveres, võiml. õp. K. Lieberg, Tartu tän. 5.
Kuressaares, võiml. õp. Elmik, gümnaasium.
Viljandis, võiml. õp. Pihlak, gümnaasium.

EESTI SKOUT

Nr. 6.

Oktoober 1923. a.

III. aastakäik.

Skoutide ajakirja toetama!

Ettepanek „Eesti Skoudi“ majanduslise seisukorra kindlustamiseks.

Ligi kolm aastat on „Eesti Skout“ meie skoutidega-guideidega koos töötanud, nende muresid-rõõmsid jaganud, neile rasketes küsimustes jõudu mööda nõu andnud, neid aidanud. Kogu selle aja on ajakiri pidanud suurte, ikka ülejõu käima kippuvate raskustega võitlema, eestkätt just majanduslisel alal. Tema esimene number anti ühe toimetuse liikme isalt saadud laenuga välja, hiljem on seisma jäämise tont alati vastu haigutanud.

Kuid täiel selgusel olles ajakirja ülesandest ja tarbest, ei ole meil, kes me tema väljaandmist tegelikult juhtinud oleme, tahmist puudunud ka raskematele katsumistele vastu sammuda ning siinamaani, Jumal tänatud, on nähtud vaev ikka vilja kandnud. Meie hääd vanemad sõbrad on meid alati meele pidanud ja paljud tublid skoudidki pole oma kaasabi keelanud. Neile südamlilik tänu!

Sel ajal, kui „Eesti Skoudi“ kaaslased — skoutlised ajakirjad „Ole valmis“ ja „Noorsepp“ üks-teise järele seisma jäid, vaatamata sellepääle, et nende seljataga palju tugevamad majanduslised tegurid asusid, sel ajal on meie ajakiri järjekindlalt edasi sammunud. Laseme faktidel enestel kõnelda: 1921. aastal ilmus „Eesti Skout“ ajalehe kujul, seitse neljaküljelist numbert aastas. 1922. — ajakirjana kuus numbert, iga üks trükipoogna suuruses (s. o. iga number kaks korda suurem, kui eelmisel aastal) ning tänavu (1922. aasta suuruses) on oktoobrikuu number arvu järele juba kuues (nr. 4. kahekordses suuruses). Viimasel aastal trükitakse teda väga hääl paberil, mis võimaldab ajakirja piltidega kaunistada. Kuna nende ridade kirjutajal, kui ajakirja toimetajal, võimalust ei ole teda hinnata, peaks Eesti Skoutide Maleva auväärt peavanema otsus „Eesti Skoudi“ kohta väga lugupeetav olema: ta avaldab enda k. a. 20. märtsi päevakäsus tänu „selle lehe sisu parandamiseks saavutatud edu eest. Nüüd on „Eesti Skout“ seda väärt, et tega iga skout locks.“

Kuigi ajakiri järjest rohkem poolehoidu on võitnud, tuleb tema lugejate arvu tõstmiseks veel väga palju teha. Suurem osa skoute ja guidee on tema toetamises siinamaani siiski passiivsed oinud. Kuid tuleb silmas pidada, et majandusline jõud ning ideeine väärtus — ajakirja sisu, need on lähedased sugulased, nad sammuvad ikka käsi-käes: läheb üks edasi, sammub teine kiiresti järele, tuleb see aga tagasi, ei jää teinegi maha. Ja ometi tahame, et meie skoutline ajakiri oleks sisurikas, huvitav, et ta alatasa edeneks ja paremaks saaks!

Kuidas siis võiksime kindlustada meie ajakirja majanduslise seisukorra ning kuidas võiksime seda hästi ja kõige paremini teha?

Vastuse, millest esialgu paremat ei maksaks tahta, on andnud juba skoutide II-ne üleriikline kongress. Ta seadis soovikujulise nõudmise ülesse, mille teostamisel „Eesti Skout“ mõneks hääks ajaks igapäevase marga küsimise pärast mures ei pruugiks olla.

Meil on 1050 skouti, 250 guidei ja 200 hundipoega. Kui igatiks neist, nagu seda tahab nimetatud kongressi juhtnõte, eelseisval jõulu vaheajal oma isameda hääks otstarbeks 240 marka palub, mille eest endale ja oma vanematele järgneva 1924 aasta pääle „Eesti Skoudi“ tellib, siis ainult selle kaudu tõuseb meie ühine lugejate perje kolmetuhandani. Kui siia juurde veel skoudi vanematest, sõpradest ning asjast huvitatud kodanikkudest lugejad arvame, ja kui nimetatud tellimisi iga aasta uuendatakse, siis ei ole kahtlust, et „Eesti Skoudile“ tulevik vastu saab naeratama.

Tarvis on siis skoutide II-se kongressi otsus täies ulatuses ellu viia. Rühmade vanemad ja päälikud, omaks võttes käesoleva kava, tutvustagu sellega skoute-guidee ja viigu asi niikaugele, et skoudid lubaksid oma vanemale-päälilikule ise kõik jõu kokku võtta ning enda vanemate käest tarvismineva sammu paluvad. Ometi teie, vanemad ja päälikud, leidsite selle tarviliku olevat, tegite kongressil otsuseks ja nüüd jääb meie ühine asi teie lahkete abi ka otsuse elluviimisel ootama. Skoutide poolt vastuvõetud tellimised korjatagu rühmas kokku ning saadetagu juba jaanuari esimesel poolel talitusele ära. Kui Skoudi Sõprade Seltside juhatused „Eesti Skoudi“ tellimise oma aastakoosoleku päevakorda võtaksid ning üldiseks otsuseks teeks oma liigetele juhatusse kaudu ajakirja tellida, tellimise raha ühes liikmemaksuga sissenõudes, siis suureneks ajakirja toetajate arv nelja sajaga.

Nii kongressi otsus ja selle praktilise täidesaatmise kava.

Ei peaks ühe ehk teise skoudi-guidei vanematel võimalust olema nimetatud summat anda, siis jääb skoudil veel võimalus endale ajakirja koguni hinnata saada. Selleks on tarvis kolm tellimist aasta pääle vastu võtta. Muidugi ei ole see ka ühelegi teisele keelatud. Tellijate vastuvõtjad peaksid eskuju võtma sellelt Valga guideilt, kes üksi 32, ehk sellelt Tartu guideilt, kes 28 tellimist vastu võtsid! Äärmisel juhtumisel, kui ei kolme tellimist, ega vanematelt mõjuvatel põhjustel tarvisminevat raha ei saa, pööraku skoutguide oma rühma vanema poole, kes asjade seisukorda kindlaks tehes toimetuse-talituse poole pööraks, et viimased võiks soovijale ajakirja siiski saata.

Felseisvast aastast alates ei pea mitte üks meie seast ajakirjata jääma!

Skoutmaster **Joh. Elken.**

„Eesti Skoudi“ toimetaja.

Mõnda guidelusest.*)

Paljudel on vist veel tume guideluse mõte, mõnigi kodanik leiab koguni tarbetu jälle mõne isetüüpi organisatsiooni tekkimise ja omale elunõudmise, kuna noorsoo organisatsioon nii kui nii küllalt on, kus töötada võidakse, enuast arendada. Vast ongi uus ning võõras organisatsioon ainult ajaraia ja õpetööst eemaldumine? Kas ei peaks meie noorsugu ühtluse poole hoiduma ja mitte end killustama erisihiliste rühmituste loomisega? — Kirjutaja

*) Avaidame käesoleva kirjatüki, kuigi kõikide puudutatud mõtetega täielikult nõus ei saa olla.

Toimetus.

tahab siinkohal püüda õigustada kõneall oleva liikumise vajadust ja näidata tema elulikkust.

Kindral Baden-Powell tuli sõja kõige kriitilisemal minutil mõttele, kasutada meesnoorsugu enesele abiks, mille hää kordaminek ta uutele mõtetele viis, nii et rahuajal skoutlus väljakujunes. Guidelusel ei ole igatahes niisugust algupära, tema on väljakasvanud elu enese nõuetest, tuges küll üldjoontes samadele põhimõtetele, millistele skoutluski, mis talle ainult paralleelorganisatsiooni nimetuse tingib. Guidelus aga oma tegevusalalt on siiski niipalju erinev skoutlusest, et iseseisva organisatsioonina peab püsima.

Guidelus on omale sihiks seadnud tütarlapse enesekasvatuse väljaspool kooli ja kodu, vanemate inimeste juhatusel, et areneksid harmoonilised noored, iseseisva tegevusvõimega. Tervis, julgus, iseseisvus, vaimline tusedus, tööarmastus jne. peavad guidei iseloomustama, sest juba praegune kompliit-

Itaalia skout

Alpi mägedes.

seeritud ühiskondlus nõuab igalt inimeselt kõige päält tublit isikut, olgu ta mees või naine. Meie oleme ammu selle arvamise saatuslikkusest ja otse hädaohust aru saanud, et tütarlaps võimalikult eluvõõralt kodus nelja seina vahel peaks kasvama, et siis ükskord, olles paratamata sunnitud elule avasilmil otsa vaatama, tagasikohkuda saamatusest ning kokkuvariseda enese aprusest. Kool muretseb pääasjalikult ikka ainult teadmisi, kodu pakub paljudle väga vähe, sellepärast on tarvis enesearendust väljastpoolt otsida. Ning seda juba varakult, sest ärksamatel jääb ikka aega üle, mida tihti kasutult veedetakse. Meie noorsoo liikumistüüpidest vastab just guidelus ja skoutlus enam noorematele. (Meie harvendus. Toim.) Sellest järgneb ka, et guidelus on tuveva kasvatuslise ilmega, mis õieti noored niikaugelt viib, et nad võiksid iseseisvalt enese eest vastutavalt tegutseda. Alates 7 a. ning lõpetades 16—17 eluaastaga, teritab guidelus aastate kestes omi liikmeid, neile aastatele omase mitmekülgse printsiibi järgi, püüdes arendada vaimu, hinge, keha. Säält edasi leiavad noored juba iseend ja kalduvad mitmesugustesse erirühmitustesse.

Guideluse, kui teatud liikumise põhimõtted avalduvad kõige kujukamalt tema seadustes ja käskudes, mille kohta üks eelarvamistega inimene ärgu

tõstku mitte kohe kära ega hädaldamist, et see noorte kammitsatesse panek käsu raamidesse on, enne kui pole lähemalt mõtelnud nende sisu ja noorte aastate üle, kellele nad määratud. Neis aastates vajatakse, mis selgejooneliselt piirileks murdeea noorte päade ääretut kaost.

Mis puutub sihi saavutusesse ja praktilisesse läbiviimisesse, siis on sel alal Eesti guidelul veel väga otsival teel. Meie teame kirjanduse kaudu küll ühte ja teist võõrsilt, oleme sellegagi katseid teinud, kuid kogemustest veendunud, et enne kui meie ise ei leia oma rahva ja olude kohaseid avaldusvorme ja tööolu, niikaua ei vasta ta meie liikumise rütmile. Seda ei saa luua nobeldalt, vaid ta kasvab välja praktilisest tegevusest enesest.

Tahtes anda harmoonilist arengut, nii vaimlist, hingelist kui ka kehalist, — peab guidelul oma tegevuse rajama nii, et saadaks soovitavaid tulemusi. Kõige algelisimatel aastatel piirdub tegevus pea ainult mänguga, millega alati oma ette midagi saavutada püütakse, sest guidei mäng on kasvatav. Suurema mõjuga guidei elus on rühma koosolekud, sest kui nad toimetatakse teatava kava ja korra järgi, arendavad nad suuresti oma mitmekesidusega. Vanemate guideide tegevus peab oma alla mahutama juba guidei juhtmõtete tõsisema, sügavama tõlgitsuse ja nende sisustuse, kui ka tegelikult igal pool läbiviimise. Samuti vaimlise ja hingelise arengu saavutuseks, tegemist tegema jõukohaste kirjandusliste, teadusliste küsimustega, harrastama muusikat, kunsti jne. Kehakultuuri tõstmiseks ja kokkukõlastuseks teise arenguga, tuleks igakordse koosoleku kavasse mahutada ka võimlemist, sporti, mängu, tantsu. Siin olen jätnud veel mainimata guidei erilised tööalad, nagu esimene abi j. m. s., mis jäävad alatiseks harjutuseks kooskäimistel. Intimiks läheb vahekorid guideil iseäranis suvisel vabas looduses viimimisel — laagris ja rännakutel.

Kõigi tööalade arvestusel paistab muidugi silma äärmine mitmekülgsus, kuid siinkohal tuleb just rõhutada, et guideluse töökava pole võrreldav mõne kirjandusmuusika või teadusliku ringi töökavaga, ega sarnane ka spordiringile, enamini tahab olla kõik kokku ning anda üldarengut varasematele aastatele, hiljem tuleb spetsialiseerumine ja kalduvuste järgi erinemine iseendest. Just selle eeltoodu põhjal tuleks guidelust ja skoutlust üldse soovitamaks noorusliikumiseks pidada, kuna teised avaldusvormid vastavad enam küpsematele aastatele.

Omavahelises läbikäimises nimetavad skout ja guide harilikult end õksvennaks, see ütleb enesest tõesti kõige enesestmõistetavamana vahekorra skoudi ja guidei vahel ära.

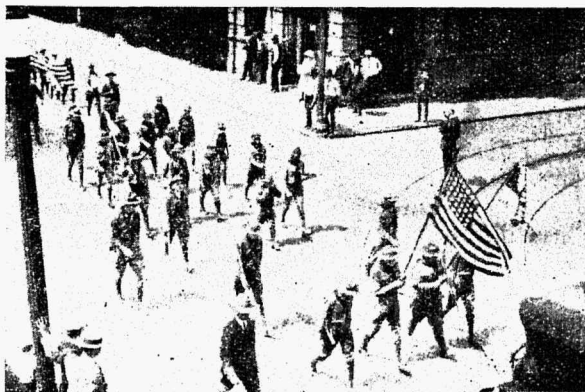
Ka Eesti guideluse tekkimine on äratuse saanud skoutlusest ning juhuslike juhatajate all kannatades pole veel suutnud oma selgroogu kasvatada. Viimsel ajal on guideid omist kogemustest leidnud, et see on olnud ainult luustik, mis katkeliselt kuidagi oleme omanud võõrrahvailt ning et sellest iseenesest meie kodumaa liikumine elujõuliseks ei paisu, kui meie mitte ei leia ega loo seda, mis liha ja veri oleks sellele liikumisele meie oludes ja inimeste juures. Meie tahame guideluses näha esimeses joones igakülgset kasvatavat tegurit, ent inimestele ei saa igal pool ligineda samade võtetega, lootes saada ühesuguseid tagajärgi. Seda taibates, oleme asunud oma guideluse kasvatamisele, mis on küllalt otsiv ja mille kestes tehakse vast küllalt eksitusi, kuid vaimustuse andjaks säälijuures jääb see, et meigi oma kodumaa kultuuriliseks tihenemiseks kaasaaitame ja ühtlasi inimsuse ideed rõhutame, püüdes üleilm-

lise organisatsiooni abil sillutada rahvaste iseäraldusi. Pääsi on, et silmas peetaks, et mitte paljaste seaduste ja kavade püstitamiseega ei saavutata me harmoonilist tuleviku inimest, sest sisemist plastilikkust ei saavutata mitte palja tahtmise ja sõnadega, vaid otsekoheste tööga enesearenemise künnisel. See maksab kõige kohta, käesoleval juhtumisel ka guideluse. Püütagu hooliga hoida sellest väärarvamisest, et kui ollakse teatud organisatsiooni liige, siis arvatakse, et kõik on iseenesest korras ja hää, et oled tõusnud siis korraga liikumise aadete kõrgusele; selle juures kaotatakse sageli enesekriitika. Ja see on suurem viga! Oleme oma silmaga pidanud nägema, et guide pole sagedasti pareim mitte-guidest. Inimene ei muutunud mitte üle öö, eila ei olnud veel guide, täna astus organisatsiooni ja sündis korraga ümber! Seda ei juhtu, tõustakse ainult siis, kui sisemiselt läbielatakse põhimõtted ja aated.

Püüdke seda guideid!

Linda Leeman.

Ameerika
skoutide

„Decoration
Day“.

* * *

... ja põles suur tuli. Rahutuli põles. Laialt lagendikul. Öhtu vaikuses. Öö laskudes maale. Tähti ärgates taevast põles püha tuli. Teda süüdata oli lasknud Suur Päälik. Tulele nooremaidki päälükuid kogunud palju. Kõik istuvad vaikselt. Heitlevad varjud mängivad nägudel.

Endi kommetest, pruukidest räägivad nad. Endi võitlustest. Endi suguharude osavusest. Elukogenud on vanad päälükud. Kaugeid rännakuid teinud nad aastate veeredes. Läbi põliste metsade. Üle mägede rägastiku. Mõõda ääretuid lagendikke. Sellest räägivad nad. Vanad päälükud. Imestades kuulavad nooremad. Tasaselt hõljudes põleb rahutuli. Ta ümber algab nõupidamine. Seda nõuab vana komme.

Ja noored päälükud. Need, kelle juustes lehvimas värsked kotkasuled. Täis tuld, täis noorust, täis julgust ning vaprust. Täis usku enese jõusse. Endi soovidest räägivad nad, endi lootustest, kavatsustest. Siis uhkelt puhkavad vanade silmad noortel. Hää meel ja julge lootus särab nende silmis.

Mitte alati ei valitse siin üksmeel. Tihti käib lahing. Langevad nõrgemad. Ka vägevad langevad. Kaua põleb tuli. Kuid raugemata kestab võitlus. Enese arvamise eest seisab ennastsalgavalt iga mees. Iialgi

ei haava aga metsik voog rüütlikku võitlusviisi, mis omane nendele, kes eeskujuks endi suguharudele.

Tõstab käe Suur Päälik. Vaikivad kõik. Lõkendab ühendav tuli. Lausub viimse sõna Suur Päälik. Vaikuses ringi käib viimist kord rahhiip. Veel vähe, ja kajab öövaikusesse raudev plagin. Mustangide kapjade kaugenev plagin. Oma suguharude telkide juurde tõttavad ratsanikud. Lõppenud nõupidamine. Üksi jäänud Suur Päälik. Jälle üks oma mõtetega...

Pasuna hiiul ärkan.

Hele päiksekiir tungib telki. Olin näinud und kaugest minevikust, üd kaugest tulevikust. Tra-ra! — kajab veel sadakordselt metsades äratav sarvuri signaal. Üles magajad. Pesema ja palvele. Algab varaselt kärarikas elu laagris. Peletab eemale öösised unenäod.

Sõber! Ärka! On viimane aeg.

On's valmis kaugeks rändamiseks su paun? On's vastupidav su kepp? Oled ise Sa tugev asuma teele, kus tormidega tuleb võidelda.

Peaksid selleks valmis olema nüüd, kus möödunud viis aastat, rikkaid tegevust, rikkaid rõõmu ja muret, rikkaid eksimisi, millest omasid kogemusi.

Anna käsi! Lähme! Tee viib meid sinna, kus päikene mängides tõuseb, viib mänglevale kevademaale. Ta kaugel siit. Üksnes kauguse udulooridesse peidetud ta järsud, voogudest tõusvad rahnud. Mereudus aiman ta vaikivaid metsi, õitega kaetud aasi. Aiman ta aukarust äratavat pühalikku vaikust.

Sõber! vist küll ei eksi, kui arvan, et ammu sinna igatsesid.

Igatsust tiivustab teadmine, et sääl asub üksiklane — kehastatud skoutlus. Ta nimi Suur Päälik.

Tema sarnaseks saada! Tahame!

Igatsust tiivustab teadmine, et teda leides ta sarnaseks saame.

Teda leida — tahame!

Igatsust tiivustab teadmine, et jõuab kord aeg, mil lausub ta igale meist: „Nüüd tagasi mine inimeste keskele külvama skoutluse kõrgeid

Eesti Skoutide Maleva Peavanema päevakäsk.

Tallinnas, 5. okt. 1923.

Viimase paari aasta jooksul on skoutlus Eestis sisemise kriisi ja ümberkorralduse ajajärgu läbi elanud, mis tarvilikul määral võimalusi ei pakkunud skoutlise edu ja teenete õiglaseks hindamiseks.

Nüüd on skoutlus juba stabiilsema kuju omanud ja eriti ka lõpule jõudnud suvirohkesti võimalusi pakkunud Eesti skoutidele kindlaks määratud ja vastuvaidlemata sihtide poole püüdmiseks. Sellepärast palun kõiki asutusi ja isikuid, kellesse see põhimääruse järele puutub,

skoutliste teenete hindamiseks asuda ja hiljemalt 15. novembriks esineda põhjendatud ettepanekutega skoutliste aumärkide annetamise asjus. Ühtlasi ootan samaks tähtajaks ka esitisi nooremateks skoutnasteriteks ja skoutmasteriks nimetamise kohta.

Jään lootma, et skoudid virgasti endid ette valmistavad emade päevaks, mida ülemaaliselt ühes kõigi ilma skoutidega 1. ja 2. detsembril tahame rõõmsasti pidutseda. Ärgu leiduku Eestis skouti, kes sel päeval oma emale erilist rõõmu ei valmistaks.

Alguskirjale allakirjutanud

Peavanem: **N. Kann.**

aateid, teostama seda, milleks Kõigevägevam põrmust loonud inimese.“

Sõber! Suur Päälik ootab meid. Peame ta leidma!

Asjata otsida teda nende keskelt, kelle näojooned meele tuletavad hommikumaa lodevat laiskust, asjata nende keskelt, kelle omad — ükskõikset tarretust.

Põhjamaa poja kaljult taotud ulked jooned, kainusest ja julgusest räägivad nad, kaunilt neis ühinenud häämus ja raudne tahe. Kaunilt peegeldub sügav hing tema silmis.

Kui koguvad noored, aasta ilusamal ajal, igast kodumaa nurgast ühislaagrisse, kui lehvimas päade kohal ääretus sinas liivpude meri, kui kaldab päike kulda omast küllusest lippudele, telkidele, naeratavatele nägudele, kaldab kulda ja paneb särama kogu looduse ja õnnelikud silmad — siis sõber, siis elab Suur Päälik meie keskel. Siis tunned, kuidas arusaamata kombel võidab ta Sind, imestades märkad sinus sündivat muutust.

Veel oled nii noor, mu sõber, kuid omad vara, mille väärtus kustumatu. Siivene endasse. Pühenda ennast Suurele Päälikule. Ärata unustuse ahelatest paremad omadused, mis inimesele antud. Teosta need aated, millest julgusega räägib Su tuline hing omis igatsuste hämarustes. Olgu selleks raudne Su tahe.

Nüüd võta oma paun ja kepp ning tule. Pikk on tee. Kaugel on igatsetud maa. Peame sinna jõudma veel täna. Veel täna peame leidma Suure Pääliku.

*

Ning aastast aastasse annab laager meile neid, kelle aated kõrged, kelle tahe raudne, neid, kes julgelt valmis on võites raskusi ellu astuma ning rada paremusele rajama.

... ja aastate ridadest kasvab vägi, äravõitmatu ...

Skoutmaster Jõgi.

Loodusteadliste kogude korraldamine.

Konserveerimine ja püüdmine.

Kala on soovitatav panna alguses formaliini, siis piiritusesse. Kinnitatakse klaasplate külge ehk lastakse purgi põhjas asuvale vatile. — Sisalik tuleb käega kinni püüda. Teda ei tohi mitte sabast kinni võtta, sest see rebeneb ära (kasvab küll pärast uuesti!), vaid seljast — esimeste jalgade kohalt.

Usside püüdmine on juba pisut keerulisem, sest siin tuleb tegemist teha sarnastega, mis inimesele kardetavad on (kihvtsised ussid). Teoreetiliselt ära seletama hakata, missugused ussid kihvtised, missugused mitte, viiks meid liiga kaugemale ning kui keegi oma kogemuste järele seda vahet ei peaks teadma, siis on soovitatav iga ussiga kui kihvtisega ümber käia. Ussi kahjutaks teha on kõige kergem, liiues talle vitsaga kõvasti pikku keha, millega ta uimastatud saab. Selles seisukorras tuleb ta kepi abil piiritusesse asetada, kuna formaliinis nii hästi ussid kui ka sisalikud kivistuvad.

Konnakarpe ja tiguseid kogudes tulevad nad kõigepäält keeva vee sees surmata, siis karbid puuõliga kokku määrada, et ääred ei lõhestuks.

Kui see tehtud, siis tulevad nad piiritusesse panna. — Vähki võib püüda käega ja kahaga; nende harilik asukoht on kalda ligidal kivide all. Kui vähk on eeteri abil nimastatud, tuleb tal pää teravate kääridega ära lõigata, näpitsate abil sisikond välja puhastada ja boorhappe sulatisega seest hõõruda. Niisama tuleb talitada ka jalgadega. Pääle selle tühjad kohad vatti täis toppida ning kõik osad uuesti kokku liimida. — Ämblikke ei tohi ei näpitsatega ega ka näppudega püüda, sest et nende peened jalad kergesti murduvad, vaid neile tuleb piiritusega täidetud purk alla seada, kuhu nad ettevaatlikult sisse lükatakse.

Suurem osa putukaid püüetakse näppudega. Liblikaid ja teisi ruttu lendavaid putukaid püüetakse kahaga. Lillel istuvale putukale tuleb nii läheneda, et püüdjä vari putuka pääle ei langeks, kaha aegamööda ta-

Latvija skoutidest: Vabariigi president Tshakste annetab Latvija skoutide juhatajale, kindral Hopper'ile lipu 2. aug. 1923.

gant juurde viia ja häkilise liigutusega üle lille tõmmata. Liblika kahast väljavõtmist tuleb ettevaatlikult toimetada, et ta tiibu ära ei murraks ega tolmu maha ei pühiks. Enne vati sisse panemist, niisama ka talvel kogu lõpulikult korraldades, on soovitav kogutud materjali pisut niisutada, et murdumisi ära hoida.

Taimede kogumisel on tähtis see, et taim tervena oleks kogus: juured, vars, lehed ja õis ehk vili. Õitega taimi tuleb koguda enne tolmlemist ja siis, kui õis lahti on (mõned päeval, teised öösel). Taimi korjata ei ole soovitav hommikuse kastega ega vihmasel ilmal, sest siis on neis palju niiskust. Korjatud taimed tulevad kohe ära kuivatada, muidu muutuvad nad närbumise tagajärjel. Kui peaks aga tarvis olema neid mõnda aega hoida, siis tulevad taimed viludasse rõskesse kohta paigutada.

Taime kuivatamise mõttes pressi vahele panemise juures tuleb silmas pidada, et 1. — nad üle ääre välja ei jääks; 2. — ühel lehel enam-vähem ühejämedused taimed oleks; 3. — kui üksikud osad (õied) õhemad on siis tuleb sinna paar korda paberit lisaks panna; 4. — liig jämedad varred tulevad lõhki lõigata; 5. — mahlarikkad osad tulevad enne kuivatamist keevasse vette pista, et nad rutem närbuks. — Iga taim korra vahele tuleb 3—4 ajalehe paberit panna, mida aeg-ajalt tarvis uuendada. Kuivav taimede kogu, mida soojas kohas tuleb hoida, ei tohi mitte liiga paks olla (mitte üle 15—20 sm.). (Järgneb).

Vana hunt.

Teine lõkkejutt.

Jälgede lugemine.

Jäljed on metsrahvale sedasama, mida meile tähed taevas. Nemad loevad jälgedest samuti nagu meie raamatust. Seda on nad juba lapsest saadik õppinud. Ka meie võime seda teha, on ju tarvis ainult — harjutada. Harjutuse teel meistriks! Jälgede lugemine võib meil ka kõige igavama tee huvitavaks teha.

Et jälge uurida, peame valima esialgu selge ja terava jälje. Kõige päält peame oskama eraldada ühe inimese jälgi teise omadest nende iseäralduste järele. Pikkus, kontuurid naelad — kõik annavad igale jäljele erilise ilme. Sammu pikkusest võime inimese suurust järeldada. Ka peame jäljest inimese käiku otsustada oskama. Kui inimene samm u käib — astub ta terve talla pääle ja samm pikkus on umbes 80 sm. Jooksu juures saavad saapa ninad sügavale sisse rõhutatud, kuna ülestõstmise juures natuke liiva ja mulda ettepoole visatud saab. Üldse on inimese ja looma juures jooksu samm pikkem, umbes 90—100 sm. Tuleb ette, et inimene tagaajajaid tüssata tahtes käib tagurpidi, kuid skoudid ei tohi end sellest segada lasta. Tagurpidi käimise juures on saapaninad rohkem sissepoole, kui harilikult ja kontsad on sügavale sisse surutud.

Hobuse jälgedest võime tema käiku ära tunda. Kui hobune samm läheb, siis asenevad ta jäljed paari viisi: tagumiste jalgade jäljed asuvad tihedalt esimeste taga (ehk isegi katavad neid). Travi sõites on jäljed samased, ainult samm on pikem. Peame oskama vahet teha vankri, auto, jalgratta, üldse sõiduriistade jälgedel vahel. Sõiduriista sihti võib ära tunda sellest, et ettejuhtuvad kivikesed on enne ettepoole tõugatud ning siis tahapoole visatud. Ka liiv roopa äärel on ettepoole surutud. Jälje vana duse juures tuleb arvesse võtta ümbrust. Esiteks maapinda, sest pehmel, liivasel pinnal näeb jälj ruttu vana, niiske liiv kuivab ruttu ära ja tuul tasandab ääri, kuna savisel pinnal see nii ruttu ei sünni. Teiseks ilma, kui näituseks on jäljel mõni vihma tilk ehk tuulest aetud leht ehk üldse puru, võime kohe öelda, et jälg on jäetud enne vihma ehk tormi. Kui midagi otsitakse, siis ei maksa kunagi uisapäisa ümber jooksta, vaid tuleb süstemaatiliselt (kindla korra järele) talitada.

Raskesti arusaadavaid ning hommiku vara kastel tehtud jälgi on soovitatav vastu päikest vaadata. Kunagi ei maksa värsked jälgi otsejoones jälgida, sest tagaäetav loom ehk inimene, nii kui nii vaatab tihti

tagasi. Parem on kaares minna, umbes selle kohani, kus arvatav jälg on, ning seda nii kaua korrata kuni jälge enam näha ei ole, s. t. meie oleme tagaaetava, nii ütelda, sissepiiranud. Nüüd tuleb tiireldes läheneda. Kui jälg ära kaob tuleb sinna kohta, kus teda viimati näha oli, kepp üles lüüa ja siis keereldes, ettevaatlikult, jälgi otsida. Hulga-kesi ei maksa seda kunagi teha, sest siis sõtkutakse need jäljed nii segi, et midagi päälle hakata pole.

Müüri ehk kuskilt varju tagant üles kerkiv tolmusa mmas võib meile teada anda oma tekitajat, ilma et me selle sünnitajaid näha tarvitseksime. Paksult, lindina ja aeglaselt üles kerkiv ning kiirelt edasi tormav tolmu sammus lubab kiirelt kihutavat autot arvata. Paks, kõrge ja kergesti muutuv tolmu sammus laseb kergelt sõiduriista aimata. Kõrge ning hõre sammus laseb ratsa salka ehk jalgratta sõitjat aimata. Madal ja kerge tolmu võib ainult jalakäijatest tekkida. Tuulest ülestõstetud tolmu kerkib sammastena keerledes.

Kunagi kevadisel varahommikul tegin jalutuskäigu linnast välja. Arukülas, linnast umbes paarkümmend kilomeetrit eemal, peatusin, et puhata ja teel tehtud skitsesi ning ülesvõtteid korraldada. Tagasitulles võtsin nõuks ühe sõiduriista jälgi uurida. . . Kohe panin tähele, et rataste vahe laiem oli kui harilikult, kuna ratta jäljed sügavale liiva sisse vajutatud olid. Hobuse jala jäljed olid õige väikesed, kuna sõiduriista saat- sid ja tema ümber keerlesid ilusad väikesed koera jäljed. Veskimäe nõlvakul peatusid nad ja vankri kõrvale ilmusid maha hüppava mehe jäljed, mis vankri taha läksid ja sääl vankri sõidu sihis edasi liikusid, kontsad sügaval sees. Künkal oli seisak. Vankri ligidal vedelesid mõned tubaka raasud, kaks põlenud tikku ja tükkike maisi paberit, mida tuul oli põõsa alla viinud. Palakülas võbrastemaja ees peatusid jäljed. Vankri kõrval leidsin maha pandud koti asemel kolm oa tera. Siit pääle ei vaju- nud vankri jäljed enam nii sügavale sisse. Tee ääres olevast sarapuu võsast oli murtud 2,3 m. kõrguselt — (seda mõõtsin kepiga) viits. Läbi- pääsematu tihedas rägastikus oli väike auguke, mille läbimõõt vaevalt 15 sm. oli. Säält leidsin mõned, pikad, punased koera karvad. Edasi leidsin tee pääl mõned maha langenud sarapuu lehed, ning ühe, mille külge olid paar musta hobuse karva jäänud. Palu veskil peatusid jäljed jälle. Vankri kõrval oli näha õli jälgi. Õle kõrrega natuke õli võttes tundsin masina õli vastikut haisu. Siit pääle järgnesid sõiduriistale õli jäljed. Lahe küla algul viisid jäljed, õige madalale ulatavate (1,8 m.) pärnade alt läbi. Võbrastemaja ees, peatunud vankri kõrval, oli näha, maha pandud tünni aset, edasiveeretatud tünni rasvaseid jälgi ja isegi tükk sea rasva. Õige linna lähedal muutus hobuse, parema tagumise jala jälg segaseks ning nõrgemaks. Linna serval istusin maha ja kõiki neid tühiseid asju kokkuvõttes jõudsin otsusele:

Keegi pikakasvuga võrtsipoodnik linnast oli Arukülas oma tarvita- jate tellimisi täitmas käinud. Temal oli kerge, madal sõiduriist, millel aga raske koorem pääl. Tal oli väike must hobune, võimalik et ponni, ning saatjaks väike, pikkade, punaste karvadega koer. Hobune oli väsi- nud, ning Veskimäest ülesminnes jäi seisma. Poodnik tuli maha ning aitas, tagant lükates vankri künkale, kus ta hobust puhata lasi ning ise,

selle suure vaeva pääle ühe suitsu tegi. Pala külas, võõrastemajas, jättis ta suurema osa omast koormast — ühe koti ube — maha. Ta oli oma piitsa kodu unustanud, ning teisel pool lagendiku murdis selleks ühe sarapuu vitsa. Palu veskile jättis ta osa masina õli maha, kuid ei pannud õli kraani küllalt hästi kinni, nii et see vahetpidamata tilkus. Lahekülas andis ta veel ühe tünni sea rasva ära. Ning lõpuks, üks kilomeeter enne linna hakkas ta hobune parema tagumise jalaga lonkama.

Ma tõusin üles, järgnesin õli jälgedele, mis peatusid ühe kaupluse ees, mille ukse kohal ilutses silt „Koloniaal kauplus. R. V....k“. Astusin sisse, ostsin seda ja teist ning lõpuks seletasin peremehele, mis ma temast teadsin. Ta oli esiteks just kui jalust rabatud ning ütles: „Te olete nõid!“ — „Ei“ vastasin, „ma olen ainult s k o u t!“ ja kui ma ära seletasin, kuidas seda kõike teada sain, siis ütles ta — see olevat sõna sõnalt õige.

Heino Lehepuu.

Prantsuse skoudid laagris.

Mälestused laagrist.

III.

Laagris on ka üks hellkäpp. See puikleb kõigi tööde eest alati kõrvale. Laisaks ei lase ta enmast tembeldada, sest kui tal tuju on, teeb ta kõik.

Näituseks käsib päälisk skoutidel metsast puid tooma minna, kuid „lendav orav“ ei lähe. Kui tema käest põhjust küsida, siis tuleb ta ühte jalga järele vedades ligemale ja teatab päälikule, et tal kange valu jalas on.

„Aga sa hüppasid ju viie minuti eest laagris õige lõbusalt ringi.

— Muidugi, kuid see valu tuli nii äkitselt.“

Selle pääle lubab päälük, kes skoutidele alati isaks püüab olla, temale laagrisse jääda. Ettekujutatud jalavalu kaob ka kohe, kui teised metsast tagasi tulevad.

„Lähme nüüd, „lendav orav“, minu telki ja ma õpetan sulle raapordi kirjutamise selgeks, sest sa ei saa teiste mängimisest haige jala pärast osa võtta.

— Päälük, ma ei saa kirjutada, mu pää valutab.

— Väga võimalik, siis jääd sa õhtul laagrisse, kui meie paadiga sõitma läheme. Keegi ei saa sind siis segama ja su päävalu on homnikuks möödas.

— Aga päälük! Ma olen ju täna õhtuks kindlasti terve.

— Ah, sa ei taha ennast isegi ravitseda, „punane hunt“ paneb sulle kompressi pähe ja sa lähed täna varem magama.

— Aga päälük! . . .

— Mis aga! Mina ütlesin juba et sa siia jääd ja asi on lõpetatud.“

Nüüd nägi hellkäpp küll ära, et tema kavalus on ülelöödud. Sest päevast pääle jättis ta käskudest kõrvalepuiklemise järele.

Prantsuse keelest H. P.

Skoutide üleilmne liit.

(Järg *).

Lugupidades rahvusliste üksuste iseseisvust, püütakse tõsta riikide vahelist läbikäimist, arendada kõikide juures vastastikku sallivuse ja kohuse tunnet. Kõikidelt liitu moodustavatelt rahvusvahelistelt üksustelt nõutakse täielikku kokkukõla skoutluse eesmärgi ja põhimõtetega. Teisest küljest peab liit piinlikult lugu nende individualiteedist, nii et viimastest igaüks tooks temale oma osa, tervelt ja täielikult, oma eriiseloomu, algupärased tööviisid, oma erilised kogemused, vastavalt rahvuslisele temperamendile või tõuvaimule, oma enese rahvuslise juhatus ja valve all. Liit ei esine mitte bürokraatlise autoriteedina, vaid püüab talitada nõuandjana ja vaimustajana; tema ülesanne on juhtida ja aidata, mitte aga valitseda ehk käskida, liit talitab nii nagu see on üldiselt kõigis skoutide organisatsioonides.

*) V. „E. Skout“ nr. 2, k. a. Toim.

Pääjuhatust seisab koos üldkonverentsi poolt valitud 9-liikmelisest täidesaatvast komiteest, kes esineb konverentsi asemikuna tema kaheaastasel istumise vaheajal. Tema ülesandeks on skoutide üleilmse liidu asjade juhtimine, uute liigete vastuvõtmine liidus olevate riikide nõusolekul; järgmise kongressi kava ja määrustiku kokkuseadmine; skoutide rahvusvahelise büroole selle tegevuseks igasuguste juhtnööride andmine ning sk. rahvusvahel. büroo juhataja ametisse nimetamine.

Kuna skoutide rahvusvaheline täidesaatev komitee seadusi ja juhtnööre andva asutusena esineb, töötab tema otsekohese järeelvalve all n. n. sk. rahvusvaheline büroo, mis neid määrusi tegelikult teostab. Tema ülesandeks on teadete kogumine skoutide kohta kõigist riikidest; sidemeteloomine skoutide vahel kirjavahetuse, vastastikku külastäikude, laagrite ja pidustuste korraldamisel; teadete kogumine uue organisatsiooni kohta enne liidu liikmeks vastu võtmist, instruktorite välja saatmine, liidus olevate organisatsioonide, kui ka muude asutuste mitmesugune informeerimine, skoutide rahvusvahelise ajakirja „Jamboree“ väljaandmine jne.

Liidu ajakiri, mis liidu asutamises saadik järjekindlalt iga kolme kuu tagant ilmub, toob päälle ametlike ja statistiliste küsimuste ka pikemaid põhimõttelikke kirjutusi. Kuna varemalt „Jamboree“ neljas keeles (Inglise, Prantsuse, Hispaania ja Itaalia) ilmus, siis otsustati II-sel üleilmsel kongressil ajakirja väljaanda ainult kahes keeles (Inglise ja Prantsuse), mille läbi ajakiri ruumi suhtes võidab.

Üldkonverentsid peetakse ära iga 2 aasta järele, mitmesugustes paikades maailmas. Seni on peetud neid Inglismaal ja Prantsusmaal, kuna järgmise kokkutuleku kohaks on Kopenhaagen määratud ja ajaks 1924. aasta suvi.

Rich. Antik.

Üleskutse.

Skoudid kirjavahetusse!

Skoudid ja guideid! Teil mõlemal on püüdeks sõpruse sõlmimine üksikute liigete vahel üle ilma. Mõnedki teist on kirjavahetuses väljamaaga, saades aru, milline tähtsus sellel on. Kuid pöörake omad pilgud ka siselemaale ja arvake järele, kas meid, ühe väikese maa skoute-guidee, ühendamas on tugev sõprusesõlm, et võiksime täiesti ühise perena väljamaaga ühendust pidada. Ja et veel sidumata sarnane ühendus kodumaal, siis asume teda teostama suurimas agaruses.

Akadeemiline Skoutide Selts on asutanud osakonna, kes peab skoutluse põhimõtteid selgitama nii seltskonnale kui ka skoutidele enestele. Osakonna tähtsamaks ülesandeks oleks ka kirjavahetuse edendamine siseriigis skoutide-guideide keskel.

Päälükud, kes te ju teate, et kirju vahetades teateid saate naaberlinna vendade-õdede tegevusest ja kavatsustest, millega mõtteid omate ka oma rühma juhtimisel, harutage küsimus rühma koosolekul läbi, jaotage linnad ära ning iga skout-guide talitagu järgmiselt:

Kirjutagu kiri tundmatule, ümbrikule kirjutagu soovitava linna nimi (võib ka ära jääda), tahapoole üles oma aadress, frankeerigu ära, siis ümbristagu see uuesti lisades väiksel sedelil järgmised teated juure:

Nimi — — address — — vanadus — — õpeaasta — — iseäralised huvivid (võib mitte täita) — —

Sarnane saadetis tuleb adresseerida Tartu, postkast 130, Akad. Sk. Seltsile, kust informatsiooni osakond kirja edasi toimetab soovitud kohta.

Rühma koosolekutel on soovitav saadud kirjade sisu harutada. kuuldes elust-olust mujal skoutide-guideide juures.

Loetes, et varsti kogu Eesti skoutide pere kirjavahetusega sõbralikult seotud, tuletab osakond meele skoutide II-se kongressi otsust: Iga skout olgu vähemalt ühe teise linna skoudiga kirjavahetuses.

Akad. Sk. Seltsi informatsiooni osakond.

Meie ajakirja

toimetust on käesoleval sügisel Tartusse kogunenud akadeemiliste skoutidega täiendatud. Vastutavaks toimetajaks on endiselt herra K. Treffner, tegelikuks toimetajaks skoutmaster Joh. Elken, kuna toimetuse koosseis järgmine on: stud. rer. merc. R. Antik — toimetuse sekretär, stud. rer. merc. K. Olev — asesekretär ja siseriikl. teated, stud. jur.

J. Tederson — skoutide liikum. väljamaid ja tõlkõid, stud. rer. silv. E. Jõgi — hundipoegluse ja ülesannete osak. toimetaja ning ajakirja ärijuht, stud. phil. R. Kõiv — guideluse osak. toimetaja, stud. phil. R. Ritsing — ilukirjandus ja muusika.

Ajakirja talituse juhiks on skm. E. Jõgi, teised talituse liikmed on stud. agr. H. Roos, stud. jur. A. Kasak,

Skout-päälük Danieli joonistus. Tartu skoutide laager Alatskivil.

stud. phil. R. Tiganik, V. Tamm, P. Tõldsepp-Rätsepp ja F. Parmask.

Uude korteri

kolis meie ajakirja toimetus ja talitus käesoleval sügisel. Praegu asuvad nimetatud asutused Tartus, Põik t. 3, Akadeemilise Skoutide Seltsi juures. Kirjavahetuse aadress on järgmine: Tartu, postkast nr. 130, „E. Skout“.

Käesolev number

on pidanud toimetusest mitte olenevat põhjustel viibima, mida siinkohal lahkesti vabandada palume. Järgmine number, s. o. „E. Skout“ nr. 7, ilmub loodetavasti k. a. novembri teisel poolel.

Skoutmasterite Kogu

korraline asjaajamine koosolek peeti hiljuti Tartus, Akad. Sk. Seltsi korteris ära, kus Kogu juhatusesse järgmised skm. valiti: skm. V. Sirgo — juhataja, skm. K. Olev — sekretär, skm. J. Tederson — laekahoidja.

E. Sk. M. Nõukogu

koosolek peeti 14. okt. s. a. Tallinnas ära, millest rida skoudi vanemaid sõpru ja skoutide malevate esitajaid osa võttis. Kinnitati lõpulikul kujul E. Sk. M. põhimäärus, mida ligemal ajal kavatsetakse maksta panna ja trükkides igale asjast huvitatule kättesaadavaks teha ning valiti uus üleriiklise Maleva Päästaap järgmises koosseisus: herra N. Kann — peavanem, herra G. Ollik — abipeavanem, herra J. Hüneron — staabiülem, herra B. Rautsmann — staabiülema abi, herra V. Peet — laekahoidja. Päästaabi nõunikudeks valiti Tartust herrad K. Treffner ja V. Freyvald ning üliõpilane J. Elken, Tallinnast herra F. Sauer.

Nõupidamine skoutide ja noorsepade vahel

pektakse ära, nüüd — kus selleks ka noorsepade oma nõusolekut on avaldanud, pü-

hap. 4. nov. s. a. Tartus, Akad. Sk. Seltsi korteris. Koosolekust võtavad osa kahe organisatsiooni noored juhid, nõupidamise päevakord on järgmiselt kokku seatud: 1) Avamine. Juhataja valimine. 2) Nõupidamise ülesanded ja võimupiirid. 3) Referaadid: a) „Skoutidest noorsepadeks lahkulöömise põhjused“; b) „Praegune seisukord ja tuleviku väljavaated“. Viimane kahes variandis: skoudi ja noorsepade seisukohalt. 4) Ettepanekud ja otsused ning 5) Läbirääkimised. I. V.

Skoutide Kirjastuse-Ühisuse

registreerimiseks on kaubandus-tööstus ministereium oma luba andnud ning Tartu-Võru Rahukogu tema ühisuste nimekirja kandnud. Sellega on Ühisusel töö tegemiseks juriidiline alus olemas ning tahame loota, et ta juba ligemal ajal mõnegi hää käsiraamatu võib turule lasta.

J. V.

Võistlusest „Eeskujulik Rühm“

osa võtta päale varem teada antute on soovi avaldanud rühmad-karjad järgmiste päälkute juhatusel:

Hundipojad: Värk (Tartu), Sammet (Haapsalu).

Guideid: Birk ja Nellis Tallinnast ning Pöder Valgast.

Skoudid: Paalman (Tallinn), Vann (Haapsalu) ja Peerna ning Otti Tartust.

Skoutlised käsiraamatud teoksil.

Meie ajakirja eelmises nrs oli üles loetud kuus skoutlist raamatut, millest kaks juba trükkivalmis, teised aga vastavates toimetustes lõpukorral. Nimetatutele lisaks toimetab Akad. Sk. Selts praegu veel järgmisi raamatuid: „Guidei käsiraamat“, — „Hundipoja käsiraamat“, — „E. Sk. M., tema väline külg ja vormilised nõuded“, — „Skout-rühma asjaajamine“, — „Skoutlus ja sport“, — „Skoutlus ja käsitöö“, — „Eesti skoutluse ajalugu“ ning „Skout-laager“. Nimetatud raamatute toimetamisega loodetakse val-

miks saada k.a. detsembrist kuni järgmise aasta kevadeni.

J. V.

Tallinna hundipoegade laager

peeti 3.—9. augustini Tabasalu metsas ära. Laagris oli 35 hundipoega (kõige noorem oli kuue aastane), kes seitsmes telgis elasid.

Vaatamata vihmaste ja külmade ilmade pääle oli poegade meeleolu alati häa. Et külma eemale peetada, toodi õõseks telki selleks kaevatud aukudesse kuumaks aetuid kiva. Kulud tulid keskmiselt 25 marka päev poisi päält.

Laagris peeti ära jalgpalli võistlus hundipoegade ning Punase Risti Tabasalu laste kodu meeskondade vahel. Mäng lõpes 3:0 hundipoegade kasuks.

Laagert käis vaatamas hundipoegade vanem sõber hra dir. Bauer.

Kõikide poegade soov laagrist lahkumisel oli, et laager oleks pidanud kauem kestma.

Suuremat tänu ütlevad Tallinna hundipojad laagri häa kordamineku eest endi vanemale sõbrale hra Hünersonile, kes laagri paremini korraldas, kui seda pojad ette aimasid.

Tallinna hunt.

Mõnda Tallinna hundipoegade perest.

Tallinna peres on praegu 135 hundipoega, 7 hunt ja 9 vana hunt. Peres on 7 karja. I kari 25 poega, II — 13 poega, III — 19 poega, IV — 25 poega, V — 25 poega, VI — 16 poega, VII — 12 poega.

Tallinna hunt.

Hundipoegade ajakiri

antakse välja Tallinnas. Ilmub kord kuus. Hind 5 marka.

Toimetaja Richard Tulven Tallinn, Vilmsi tän. nr. 45, krt. 27.

Narva hundipojad.

Narvas asub üks kari hundipoegi. Karja hundiks on päälük Hillar Kiviste.

Haapsalu hundipojad.

Haapsalu hundipoegade karja hundiks on päälük Alfred Sammet (tema on ka „Eesti Skoudi“ talituse esitaja Haapsalust. Toim.) Karjas on praegu 15 hundipoega.

Tallinna hunt.

Tartu hundipoegade

karjad asuvad enamalt jaolt kõik rühmade juures ning alluvad rühma päälükitele, kes karjasi käsutavad karjade huntide kaudu.

Hundipoeg.

Tallinna guideidest.

Kogu minevane talv ja see suvi töötas Tallinnas kolm rühma guidee. Iga rühm oli tegev oma ette — nädalas peetakse kolm (rühmas) koondust — üks salga, teine salga päälükite ja kolmas kogu rühmale. Pääle selle on igal rühmal kord nädalas võimlemistund prl. Alftani juhatusel. Spordi suhtes praegu midagi ei tehta, kuna mineval sügisel guideid osavõtsid 60 m. ja 200 m. jooksust ning 60×4 teatejooksust, mille eest auhinna omasid. Kirsuseid guideidel on ainult kunstkäsitöö kooli juures ja nimelt: pappning puutöö ja raamatuköitmine. Suvel olid guideed laagris: III rühm Sakus, I ja II Rannamõisas. Ettenähtud on tööde näitus jõuluks.

L. Nellis.

Valgast.

Valga guideide sügisene töö algas omavahelise lõkke õhtuga, kus sõbralikku juttu vesteti, lauldi ning tulevikust plaanitati. Praegu käib maleva korra nädalas koos, on korraldatud mängu ja tegeliku esimese sanitaarabi (sidumine) andmise kursuseid. Tegutsetakse laulu alal — instruktoriks on guide Linda Saar. Vabal ajal, kui ilmad lubavad, käiakse metsas mängimas. Mõne nädala pärast toimib maleva musikaal-kirjandusline õhtu. Kõik rühmad (arvu järele kolm) töötavad tiitlaste reaalgümnaasiumi juures.

R. K.

Helmešt.

Tõrva reaal-gümnaasiumi juures hakkas sel sügisel uus rühm guidei tööle. Rühm kuulub Valga maleva alla, rühma päälikuks on gümnaasiumi ajaloo õpetaja prl. Kull. R. K.

Tänumärk Luksemburgi skoutidele.

F. N. E. L. organisatsioonile on annetatud tänumedal Belgia punase risti poolt skoutide ülesnäidatud abi eest sõjapõgenejatele, haavatutele ja vangidele 1914—1918. a. kestes.

Belgia minister graf Laubespini kinnitas tänumärgi F. N. E. L. lipu var-dasse pow-wow'il (üleriikline laager) 5. augustil s. a.

Organisatsioon avaldab omas ametlikus häälekandjas „Scout“ nr. 17 tänu märgi eest ja kutsub üles skoute tegudega märki ka edaspidi vääristama. J. T.

F. N. E. L. kongress

peeti 25. märtsil s. a. ära. Osavõtmas oli 47 kutsutud saadikust 46. Kongressi juhatajaks oli pääkomitee liige direktor A. T. J. T.

Tartu Skoudi Sõprade Ühingu

pääkoosolek peeti pühapäeval 21. okt. s. a. Tartus, meesgümnaasiumi ruumides ära. Päevakorras oli stud. jur. J. Tederi referaat „Skoutluse arenemisest“, aruanded Sõprade Ühingu tegevusest ja kassast ning skoutide ja guideide malevate tööst. Sõprade Ühingu juhatusesse valiti pr. Hünerson, prl. Koch ja herrad Freyvald, Kalkun ning Lehepuu, asemikkuudeks herra Hünerson ja üliõpilane Elken. Skou-

tid Maleva Vanemaks valiti herra K. Treffner, guideide Maleva Vanemaks pr. E. Hünerson. —r.

Tartu skoutide koosolek.

Pühapäeval 21. okt. korraldas Tartu Sk. Maleva Staap skoutidele, guideidele ja hundipoegadele kõnekoosoleku ühes udu-piltidega Tartu elust ja skoutidest. —r.

Tallinna Skoutide Maleva

uueks päälikuks on valitud senine I-se rühma päälük I-se jsk. Hugo Paalman. Maleva Staap asub K. N. M. Ü. turnisaali hoones (Kaarli t. 3). —n.

Kellamees.

Ühele mängijale seotakse kell kaela ja käed ette kinni, kuna teised mängijad kinniseotud silmadega kellameest püüavad. Kellamehe kinnipüüdja hakkab kellameheks. Master Ass.

Vileotsija.

Mängijad istuvad ringis. Mängija, kes mängu saladustest midagi ei tea, asub keskele. Temale seotakse lina ehk rätik mantlina õlgadele. Mantlil seljataga ripub vile, mille olemasolust mängija ise midagi ei tea. Teine vile on mängu korraldaja käes, kes seletab, et vile hakkab ringi käima ning iga mees kellel see võimalik, teda vilistama saab, kuna ringis olija teda mängijate käest ära võtta püüab. Siis laseb ta mängijal seljaga enese poole seista, vilistab kord ja pistab vile tasku. Mängijad aga simuleerivad liigutusi, nagu annaks nad vilet edasi ja vilistavad igal juhusel vilet, mis mantlil ripub. Mängija asjata otsimised sünnitavad palju nalja. Mängu saab ainult ükskord mängida. —i.

„Eesti Skout“⁶⁶

SKOUTIDE AJAKIRI.

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

„Eesti Skout“ on ainukene skoutlisi küsimusi käsitav ajakiri Eestis. Avaldab artikleid skoutluse põhimõtete vallast, jutustusi — ilukirjanduslisi töid, toob teateid kõigist skoutluse ala osadest (hundipojad, guideid, skoudid), nii kodust kui ka väljamailt.

„Eesti Skout“ trükitakse hääl paberil, ta on tublisti kaunistatud ülesvõtetega skoutide elust, sisu selgitavad joonistused. Karrikatuurid, diagrammid.

„Eesti Skout“ ilmub 8 korda aastas, iga number vähemalt üks trükipoogen (16 lhk.).

„Eesti Skout“ maksab 1923. a. 105.— mrk. (sest I-se nri trükk on otsas), II-ne poolaasta 60.— mrk. Üksik nr. maksab 20.— mrk.

„Eesti Skoudi“ hinnata saab aasta jooksul igaüks, kes vähemalt kolm aastatellimist vastu võtab.

„Eesti Skoudi“ endiseid aastakäikusid on vähesel arvul veel tervena saada. 1921. aastakäik (7 nrt) maksab 40.— mrk., 1922. aastak. (6 nrt) 90.— mrk. ühes koju saatmisega.

„Eesti Skoudi“ tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused. Üksikud nrid müügil suuremates raamatukauplustes.

Toimetus ja talitus: Tartu, Põik tän. 3.

Aadress kirjavahetuseks: Tartu, postkast nr. 130.